

Zaključno poročilo
projekta Zdravje v vrtcu Vrtec Mavčiče
Skupina **BARVICE**

Starost otrok: 5 – 6 let
Vzgojiteljica: Andreja Kern

Krepim (oblikujem) sebe in svojo skupnost

UVOD

Sodelovali smo v projektu *Zdravje v vrtcu*, v sklopu Nacionalnega inštituta za javno zdravje. V letu 2021/2022 je bila rdeča nit ***Krepim (oblikujem) sebe in svojo skupnost***. Sodelovati, si pomagati, biti povezan z okoljem, vse to nas krepi in oblikuje kot skupino in kot posameznika. Za korektno, prijazno sodelovanje in timsko delo smo si v naši skupini prizadevali celo leto. Tako smo pri aktivnostih, delu, zabavi, izletu, skratka pri vsaki naši dejavnosti poudarjali pomen sodelovanja na vseh nivojih.

V nadaljevanju so predstavljene dejavnosti v katerih smo krepili sebe in skupnost. Naj povemo, da smo vrtec pri šoli in naša skupina ima prostore v podružnični šoli, v kateri je pet razredov. Veliko naših otrok ima v šoli svoje brate, sestre, sorodnike, sosede, povezani smo tako ali drugače in vsa leta sodelujemo na različne načine. V nadaljevanju večkrat omenimo šolo, ker smo kot predšolska skupina resnično »gostje« le-te. V neposredni bližini pa je stavba vrtca, kjer so naši otroci bivali prej, preden so postali, kot radi rečemo, mali šolarji.

1. TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

(19. 11. 2021)

Vsak november v slovenskih vrtcih, osnovnih šolah, zavodih za vzgojo in izobraževanje otrok in mladostnikov s posebnimi potrebami ter drugih institucijah oz. javnih zavodih poteka Tradicionalni slovenski zajtrk pod sloganom »Zajtrk s sadjem – super dan!«. Vseslovenski projekt se je že dodobra zasidral v naš vrtec, tako vsako leto sodelujemo vse skupine. Za otroke je dogodek kot »praznik«, saj se nanj dobro pripravimo.

Na ta dan otroci za zajtrk dobijo tradicionalna živila, kot so med, maslo, mleko, kruh, jabolka ali drugo sveže in suho sadje. Sam projekt spodbuja, da so postrežena lokalna živila, kar v našem vrtcu vselej so. Prav sva živila so od okoliških kmetov, celo kruh je iz bližnje domače pekarnice.

V začetku tedna smo izdelali podstavke za skodelice za mleko. V tem tednu smo se veliko naučili o čebelah. Spoznali smo Čebelji ples, z različnimi tehnikami izdelovali, risali, barvali vse na temo čebele. Otrokom in staršem smo naročili, naj na ta dan v vrtec prinesejo svojo najljubšo skodelico, za mleko, prinesli so jo prav vsi. Naša skupina tako zajtrk kot kosilo je v šolski jedilnici, da bi bil ta zajtrk nekaj posebnega, prazničnega, smo z zajtrkom postregli kar v naši igralnici. Torej vso hrano smo prinesli v igralnico, ki smo jo seveda pripravili v ta namen in zajtrkovali malo drugače. Otrokom je bilo to všeč, sodelovali so pri pripravi in pokazali navdušenje. Zajtrk je potekal v prijetnem, mirnem vzdušju. Po zajtrku smo se razmigali ob Čebeljem plesu, ki so ga otroci v tistem tednu prav vzljubili in dobro usvojili. Kot presenečenje in zaključek našega dogodka je bil obisk. Obiskal nas je čebelar Janez iz sosednje vasi, ki nam je povedal veliko o čebelah in pridelavi medu. Prinesel je nekaj opreme, pripomočkov, ki jih potrebuje za pridelovanje medu. Veliko pa so otroci o čebelicah znali povedati tudi njemu. Tako se je dopoldne končalo v prijetnem in ne nazadnje poučnem vzdušju.

2. PEČEMO PIŠKOTE

(14. 12. 2021)

V prazničnem decembru je v domačem okolju prijetno zaznati vonj po praznikih. Pečemo potice, piškote ... zakaj po praznikih nebi zadišalo tudi v našem vrtcu. Najprej smo se dogovarjali, kaj naj bi spekli in kar hitro je padla odločitev, da bomo spekli piškotke. Skupaj smo zbirali predloge in ideje o receptih, sestavinah, pripomočkih, kje in kako bomo pekli ...

Torej spekli bomo *Babičine piškote brez mleka in jajc*. V skupini imamo namreč deklico z alergijo, tako smo prišli do spoznanja, da bo najbolje za vse, če spečemo take piškote, ki bodo dobri in jih bomo lahko vsi jedli. Peka oz. izdelovanje piškotov je potekalo v šolski jedilnici. Otroci so od doma prinesli svoje predpasnike, razdelili smo se v dve skupini in pričeli s pripravo in peko piškotov. Vsi so radi sodelovali, po praznikih je zadišalo tudi pri nas. Prava pokušina je sledila po kosilu. Vsi brez izjeme so poskusili. Prav najedli se jih pa nismo, saj smo se odločili, da s piškoti presenetimo svoje domače. Naredili smo namreč paketke, v katere smo dali toliko piškotov kolikor je družinskih članov, (očka, mamica, bratci, sestrice) s katerimi so otroci v teh prazničnih dneh razveselili domače. En paket pa smo naredili tudi za težko pričakovani obisk, obisk Dedka Mraza. Vsa presenečanja so uspela.

3. POSKRBIMO ZA NAŠE PTICE

(19. 1. 2022)

V mrzlih dneh smo se spomnili na živali. Spraševali smo se kaj jedo v tem letnem času ptice. Ob reševanju in barvanju pripravljenih učinih listih smo se nekaj naučili o tem, prišli smo do spoznanja, da tudi mi lahko pticam pomagamo. Določili smo kraj, kamor smo obesli doma narejeno ptičjo hišico v katero smo nasuli sončnična semena. Celo zimo smo skrbeli, da so bila v njej semena za lačne ptičke.

4. PUST VESELIH UST

(1. 3. 2022)

Marec se je pičel s pustnim torkom. V vrtec naših otrok ni bilo, prišli pa so policisti, zmaji, čarovnice ... Že ob prihodu so bili otroci vzhičeni in polni pričakovanj. Ogledovali smo se in ugibali, kdo se skriva za pustno masko. Zajtrk je bil tradicionalen, krofi in čaj ali mleko. Po zajtrku smo plesali, rajali, se zabavali. Predno smo se odpravili po vasi na pustno povorko smo ob glasbi v dolgi koloni nekoliko zmotili pouk in »vdrli« v vse razrede. Šolarji so nas bili veseli in se nas z zanimanjem ogledovali, kakor tudi mi njih, saj so v razredih sedele same pustne šeme. Nato smo se odpravili, ven na sonce. Dogovorjeni smo bili, da se celoten vrtec v pustni povorki sprehodi po vasi. Da bi pregnali zimo, smo v ta namen imeli tudi glasne pripomočke: lonce, pokrovke, kuhalnice, piščalke ... Mislim, da se nas je slišalo daleč naokoli, kakor se za pustno povorko spodobi. Tako je dan minil zabavno, glasno, šegavo, ob prijetnem druženju.

5. NOČ V VRTCU

(30. 3. 2022)

V aprilu nas je čakal tabor oz. 3 dnevni Vrtec v naravi. Dve noči smo prespali v novem okolju brez staršev. Za nekatere otroke je bilo to prvič. Kot priprava se preskušeno dobro obnese t.i. Noč v vrtcu. Odločili smo se, da bomo eno noč prespali v vrtcu. To je bil poseben dan, saj smo pred omenjenim dogodkom imeli Pomladno srečanje s starši. Ob 17.30 so otroci in starši prišli na prireditev, kjer smo staršem na kratko predstavili, kako poteka dopoldne v naši skupini, zapeli smo, zaplesali in po skromni pogostitvi so starši počasi odšli domov, nas pa je čakala Noč v vrtcu. Naprej smo imeli »izobraževalne« minutke. Tema je bila pasji mladič. Kako ravnamo s pasjimi mladički, kaj jedo, koliko spijo ... Nato nas je, kot presenečenje, obiskala Bodhi, 4 mesečna psička. Otroci so jo v manjših skupinicah lahko pobožali in si jo ogledali. Navdušenje je bilo veliko, so pa lepo upoštevali navodila, kako pristopiti h kužku. Presenečenje je iuspelo. Zunaj je ta dan padal dež in tudi noč je bila deževna. V načrtu je bil namreč kratek pohod z lučkami, ki je žal odpadel. Smo pa imeli rajanje v telovadnici, ob ugaslih lučeh smo preverili delovanje naših baterijskih lučk. Po večerji, smo se preobleki v pižame in se ponovno odpravili v telovadnico, kjer je sledila modna revija pižam pomlad/poletje 2022. Sledilo je umivanje zob, ogled risanke na projektorju, kratka pravljica in spanje. Ponoči ni bilo nobenega zburjanja. Zbudili smo se spočiti (skoraj vsi) pripravljeni na nov dan.

6. VRTEC V NARAVI, Kranjska Gora

(6. 4. – 8. 4. 2022)

1. dan

Po prihodu smo se razporedili po sobah. Nobenih težav ni bilo saj menim, da smo otroke razporedili tako, kot bi si tudi sami želeli. Sledila je igra na igralih pred Vilo Šumica in spoznavanje njene okolice. Nabrali smo dolge palice za jutrišnjo peko kruha. Odpravili smo se do jezera Jasna in uživali v čudovitih razgledih. Ugotavljali smo katere gore vidimo, pokazali so veliko zanimanja. Pred večerjo nas je obiskal gorski reševalec. Prinesel je veliko opreme, ki je bila otrokom zanimiva in nam povedal nekaj o svojem delu. Po večerji smo se spoznavali z otroki iz skupine Sončki iz Orehka. Plesali smo in se zabavali. Sledilo je spanje. Povečini so zaspali in tudi spali povsem mirno.

2. dan

Jutranjo telovadbo smo izvedli kar v jedilnici. Jedilnica je bila prostorna in tako ni bilo nepotrebnega obuvanja in oblačenja. Otrokom obeh skupin sem s pomočjo pripravljenih slik povedala nekaj o označevanju slovenskih planinskih poti. Spoznali smo se s Knafeljčevo markacijo in izvedeli so vse o njej. Po kom je dobila ime, kje je Alojz Knafeljc dobil navdih zanjo, kje vse jih vidimo, kašne so še druge markacije ... Vsak otrok je iz barvnega papirja izdelal svojo markacijo, s katero smo se nato odpravili na pot, ki smo jo markirali s pravkar narejenimi markacijami. Postali smo pravi markacisti. Smer poti je bila pot proti Krnici. Žal smo morali pot končati prej kot smo nameravali, saj je postala ledena in prenevarna za nas. Kljub temu smo bili na poti aktivni in premagali kar nekaj preprek, ovir. Prečkali smo potoček, preskusili smo se v poplezavanju, pot je bila deloma strma ... z malo pomoči je šlo vsem odlično. Ker smo pot predčasno končali, smo se odpravili v smeri proti Jasni in našli zanimivo "igrišče", kjer smo zlagali možice, palice, kopali po pesku in nadvse uživali. Po kosilu je sledil počitek, nato smo v spremstvu kitare, ki nam jo je igrala vzgojiteljica Taja zapeli vse pesmice, ki jih poznamo. Otroci so na kitaro lahko poizkusili zabrenkati sami. Po večerji nas je čakal prižig tabornega ognja in peka kruha. Za ogenj je poskrbel skrbnik doma Simon, za testo pa kuharica. Ker je pričelo pihati se nismo dolgo družili ob ognju in čakalo nas je še tuširanje in spanje. Tudi druga noč je bila podobna prvi.

3. dan

Jutranja telovadba je zadnji dan prav tako potekala v jedilnici. Še zadnjič smo se odpravili do jezera Jasna, kjer smo na pomolu preskušali naša čutila. Kaj vidiš, vonjaš, slišiš, občutiš? Pred kosilom smo se igrali na našem igrišču, pred Vilo Šumica. Pred odhodom smo si na projektorju ogledali nekaj risank, saj je zunaj pričelo kar močno pihati, umirili smo si želodčke, nato smo se odpravili domov. Vožnja je bila mirna, nekaj otrok je zaspalo.

Za konec smo dodali še kratko poročilo iz našega tri dnevnega tabora v Kranjski gori, ki nas je kot skupino lepo povezal in ostali so nam res lepi, trajni spomini.